

Pantanal

Mlaștinile vaste din inima Americii de Sud constituie un veritabil paradis al florei și al faunei

Mii de păsări acvatice trăiesc în Pantanal - o lume a lagunelor și pajiștilor mustind de apă din centrul Americii de Sud , îndeosebi pe teritoriul Braziliei . Aerul răsună de strigătele lor , iar stolurile uriașe sunt aidoma norilor ce acoperă cerul ; sub ele , pe sol , păsările *rhea* ce seamănă cu struții își caută hrana printre turmele de cerbi și căprioare . Numeroase specii de animale pot fi întâlnite în Pantanal : *jacaré* (aligatori din Brazilia) , *capybara* (numiți și porci de apă) , vidre uriașe și jaguari – constituind probabil cea mai mare concentrare de specii animale existentă în afara Africii .

În fiecare an , între noiembrie și martie , cad 2000-3000 mm de ploaie , cu un vârf în februarie . Treptat , râul Paraguay și numeroșii săi afluenți se revarsă și inundă câmpia din jur , care acoperă o suprafață puțin mai mare decât cea a Marii Britanii . Apa poate atinge 3 m adâncime și solul devine un fel de mare punctată de insulițe pe care cresc arbuști și palmieri . Multe păsări și animale migrează spre sud, spre terenuri mai uscate , dar unele , precum cerbii , rămân prizoniere pe insule – pradă ușoară pentru jaguari .

În aprilie , ploile încetează și apa se retrage lăsând în loc o pajiște fertilă , presărată cu arbori printre mii de bălțicele . Păsările și animalele se întorc pentru a ciubări în anotimpul uscat , din mai până în octombrie . Bălțile în curs de a seca

sunt pline de pești și de alte ființe acvatice , constituind o bogată sursă de hrană pentru numeroase păsări și animale carnivore .

Țipetele ascuțite ale păsărilor urlătoare , asemeni găștelor , rivalizează cu cele ale diverselor specii de papagali multicolori , iar păsările *jacana* cu picioare lungi pășesc grațios peste crinii de apă , în căutarea insectelor și a melcilor . Egretele se hrănesc alături de lopătari și rațele Muscovy , printre cormorani și pietroței .

Cea mai frapantă pasăre din Pantanal este *jabiru* – un fel de barză înaltă aproape cât omul , cu o anvergură a aripilor de aproximativ 3 m ; capul și gâtul negre și lipsite de pene ale păsării contrastează cu „gulerul” roșu ce încununază penajul alb-gălbui al corpului . Tupi-Guarani , primii locuitori ai Pantanalului , o numesc *tuiuiu* , adică „purtat de vânt” . Alți „rezidenți” ai zonei sunt caimani ce se încălzesc la soare lângă ochiurile de apă și anaconda – șerpi lungi de 6 m care pândesc în mlaștinile joase și își sugrumă prada până ce oucid .

Timp de secole , Tupi-Guarani au trăit cultivând porumb și manioc , vânând și pescuind . Când au sosit aici , în secolul al XVII-lea , exploratorii și coloniștii spanioli și portughezi s-au amestecat cu băștinașii , iar un secol mai târziu au venit crescătorii de vite , atrași de pășunile grase de aici . Acum cirezi de vite pasc alături de cerbi și căprioare , o mare parte a regiunii fiind ocupată de ferme numite *fazendas* .

În nord s-a construit un parc național ce acoperă 1300 km² . Unul dintre primii care au susținut protejarea acestor zone a fost șeful SUA , Theodore

Roosevelt , care a vizitat Pantanalul în 1913-1914 și a declarat că oferă „oportunități extraordinare pentru a studia viața păsărilor” . Astăzi , regiunea s-a transformat într-o destinație turistică .Vânătoarea este interzisă , dar pescuitul cu undița e permis . Nu este ușor de ajuns în Pantanal , dar inaccesibilitatea sa este probabil cea mai bună modalitate de a-l proteja .

Bibliografie: „Descoperiți minunile lumii – Ghidul celor mai spectaculoase peisaje” ;Editura Reader’s Digest